

Köyümün Tozlu Yolları

– Hüseyin Yanmaz · 24 Nisan 2026

Köyümün tozlu yolları gözümde
Her adımda çocukluğum izimde
Bir yanım gurbet elde, özümde
Toprak kokusuyla dolu günlerim.

Sabah erken horoz sesiyle uyan
Güneş doğar dağlar altınla boyan
Tavuklar kümesten çıkar ağırdan
Avluda cıvılda eski günlerim.

Anam tandır başında ekmek açar
Dumanıyla göğre dualar saçar
Bir lokmada bin şükür saklı kalır
O sıcak sofrada huzur yerlerim.

Keçiler dağlarda özgür dolaşır
Çan sesleri rüzgar ile yarışır
İnekler akşamdan ahıra koşar
Her birinde emek dolu izlerim.

Yaşlı dedem bastonuyla yol alır
Her sözünde ayrı bir ibret kalır
Ninem dua eder gözleri dolar
Onların dizinde geçen yıllarım.

Akşam olur soba yanar içerde
Masallar anlatılır ince ince
Yıldızlar göz kırpar bizim köyde
Sessizliğe karışır düşlerim.

Çırtanın buz gibi akan suyunda
Yüzüm yıkardım sabahın uğrunda
Avuç avuç içerdim o serinlikte
Şimdi susuz kaldım gurbet yolunda.

Kıllı gilin değirmeni dönerdi
Taşlarında buğday umut öğütürdü
Un kokusu sinerdi her haneye
O bereket gönlüme işlerdi.

Yıldız Baba yolu gecemde ışık
Göge baksam içim olurdu açık
Her yıldızda bir hatıra gizli
Çocuk kalbim orda kaldı artık.

Çayırında yemlik madımak biter
Ebegümeci dağ kokusunu getir
Abazya toplardık sevinçle bizler
Her lokmada şükür dile gelir.

Dağ armudu dalda sessizce durur
Bahar gelince çiçeklere bürünür
Kuş böcekle şenlenirdi her yanı
Doğa bile köyüm diye konuşur.

Eski köyün pancar dolu tarlası
Alın teriyle sulanır her yeri
Yıkık kalmış taş duvarlar içinde

Hatıralar saklar dilsiz izleri.

Tozlu yolda yalın ayak izlerim
Güneş yaksa serin kalır düşlerim
Bir selamla gülen köy insanları
Hepsi şimdi yüreğimde gizlerim.

Öyle çok özledim ki anlatamam
Ne söz yeter ne gözyaşı saklarım
Bir gün dönsem o eski günlerime
Toprağına baş koyup ağlarım.

Dönsem yine o çocukluk yurduma
Adım adım varsam eski yoluma
Son nefeste karışsam toprağına
Köyüm diye diye biterim ana...

Hüseyin YANMAZ

26.03.2026